

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jeleni Kvarantan Karuza, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Jaki d.o.o., Ulica 141. Brigade Hrvatske Vojske 35, Split, OIB 49507128866, zastupan po punomoćnici Danijeli Jurić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Dajana Vukman, Don Petra Peroša 16A, Mravince, OIB 16417599619, zastupana po punomoćniku Domagoju Mužiću, odvjetniku u Splitu, radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o otkazu ugovora o radu i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 6. srpnja 2026. u nazočnosti zz tuženika i punomoćnice tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, a po objavi presude dana 1. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja u toč. I. koji glasi:

Utvrđuje se da je nezakonita i nedopuštena Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužene tužitelju JAKI, d.o.o. od 01. srpnja 2025.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u toč. II koji glasi:

"Dužna je tužena u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju sveukupni iznos od 1.545,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena tekući do isplate na iznos od 1.030,00 eur počevši od 15. lipnja 2025. i na iznos od 515,00 eur počevši od 15. srpnja 2025."

III. Svaka stranka snosi svoj parnični trošak.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u svojoj tužbi od 16. rujna 2025., navodi da je tužena dana 01. srpnja 2025. Odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju otkazala ugovor o radu sklopljen s tužiteljem 01. siječnja 2023., za radno mjesto knjigovođe, s danom 01. srpnja 2025. kao zadnjim radnim danom. Tužitelj ističe kako pobijana odluka nije zakonita budući da radnica nije imala opravdani razlog za izvanredni otkaz. Naime, tužitelj je do dana predmetnog otkaza ispoštovao sve svoje obaveze naspram tužene, a da nisu postojali bilo kakvi drugi razlozi radi kojih bi povjerenje radnika u poslodavca bilo narušeno.

Tužitelj ističe kako da je tužena istog dana, 01. srpnja 2025. zasnovala novi radni odnos kod drugog poslodavca. I iz obrazloženja odluke o izvanrednom otkazu da je razvidno kako se isti daje stoga što je tužena našla novi posao. Navedeno da nije opravdani razlog za izvanredni otkaz. Tužena da je sukladno Zakonu o radu u slučaju zakonitog, redovitog otkaza bila dužna kod tužitelja odraditi otkazni rok u trajanju od mjesec dana i dva tjedna. Tužena otkazni rok da nije odradila budući nakon 01. srpnja 2025. nije više došla na posao. Tužitelj da je uslijed navedenog izvanrednog otkaza bio primoran otkazati ugovore o pružanju knjigovodstvenih usluga više klijenata budući je u trenutku otkaza bilo izvjesno kako obaveze prema istima zbog obima posla i izostanka tužene neće moći ispoštovati. Razvidno da je stoga kako je tužena svojim nezakonitim postupanjem tužitelju uzrokovala štetu najmanje u iznosu cijene otkazanih usluga za razdoblje koliko bi trajao otkazni rok tužene

2. U odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog suda dana 20. listopada 2025. tužena navodi da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te ističe prigovor prekluzije tužitelja navodeći kako da se prvenstveno osporava činjenica kako tužena nije imala opravdani razlog za izvanredni otkaz. Tužena da je kod tužitelja obavljala poslove knjigovođe te da je uredno ispunjavala svoje obaveze. Dana 1. srpnja 2025. godine, da je došlo do verbalne prepirke između zakonskog zastupnika tužitelja te tužene u kojoj je zz tužitelja tuženoj, između ostalog, otvoreno izjavio da je se „želi riješiti“. Predmetno da je iz razloga što je tužitelj već pronašao novog radnika te da mu je i bilo u cilju da tužena da otkaz kako bi izbjegao obaveze prema istoj propisane Zakonom o radu. Tuženoj ni tijekom radnog odnosa da nisu bila poštovana sva njezina prava te da joj je, primjerice dio plaće išao „na ruke“, i da se tražilo od nje da radi za vrijeme bolovanja, te da je nakon predmetne verbalne prepirke tužena u cijelosti izgubila povjerenje u poslodavca. Tužena da je nesporno predmetni izvanredni otkaz ugovora o radu dostavila poslodavcu dana 1. srpnja 2025. godine, sa zadnjim radnim danom 3. srpnja 2025. godine zbog korištenja preostala dva dana godišnjeg odmora. Međutim, tužitelj da je tuženu odjavio s danom 31. lipnja 2025. godine te da joj nije isplatio plaću za preostala tri dana što pokazuje jedan primjer postupanja poslodavca zbog kojih nastavak radnog odnosa jednostavno nije bio moguć. Izričito navodi da se osporava činjenica da je izvanredni otkaz dan zbog drugog zaposlenja budući da se navod iz izvanrednog otkaza tužene „a i čekaju me druge poslovne prilike“ odnosi na njenu nemogućnost zaposlenja kod bilo kojeg drugog poslodavca zbog zaposlenja kod tužitelja koji nije poštivao njena prava radnika. Tužitelj da ničim nije dokazao niti nastanak niti visinu štete. Kao dokaze u spis predmeta dostavlja jednostrane raskide ugovora o pružanju knjigovodstvenih usluga za društva Ritmo bubbles j.d.o.o., Mixtio d.o.o. i Instalacije Vrbatović d.o.o. u kojima je jednostrano naveo nemogućnost pružanja usluga zbog izvanrednog otkaza tužene te račune. Međutim, tužitelj u spis uopće da ne dostavlja ugovore koji se raskidaju predmetnim jednostranim raskidima, već dostavlja račune kao jednostrane izjave. Prednje navedenim društvima, poslodavac da je svakako namjeravao otkazati pružanje usluga, dok društvo Ritmo bubbles j.d.o.o. više niti ne posluje budući da se u naravi radi o auto-praonici koja je prestala s djelovanjem radi izgradnje novog gradskog stadiona u Kranjčevićevoj ulici u Zagrebu. Iz svega toga je razvidno da su otkazi suradnje iskonstruirani za potrebe poboljšanja stranačke pozicije tužitelja u ovom postupku koji nisu bili nužni i čime je sam tužitelj doprinio nastanku svoje štete pa nema pravo na njenu naknadu, ukoliko mu je uopće i nastala što da se osporava. Tužena da je u predmetnom društvu vodila knjige za više od 20 različitih trgovačkih društava (među kojima nije Ritmo bubbles j.d.o.o.), te je sasvim nelogično i neživotno da će tužitelj sa drugim zaposlenicima nastaviti pružati usluge svim drugim trgovačkim društvima koje je tužena vodila, ali

zbog otkaza tužene ne može mjesec dana nastaviti pružati usluge baš ova tri (odnosno, dva) društva!?! Dodatno se prigovara visini iznosa koji potražuje tužitelj budući da potražuje isti uvećan za iznos PDV-a (25%), kao i zateznim kamatama obzirom da nisu zatražene u skladu s odredbom čl. 29. Zakona o obveznim odnosima i tijeku zateznih kamata obzirom da iste ne mogu nikako teći od 15. lipnja 2025. godine kada je tužena još bila zaposlena kod tužitelja, te se prigovara činjenici da bi tuženoj otkazni rok trajao mjesec i dva tjedna budući da je protivan odredbi čl. 122. st. (7) Zakona o radu. Slijedom svega navedenog da je jasno kako tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan. Predmetni postupak da je pokrenut više od dva mjeseca nakon što je tužena uručila otkaz i više od dva mjeseca nakon što je tužitelj navodno raskinuo ugovore o pružanju knjigovodstvenih usluga. Razlog pokretanja postupka da je isključivo reakcija tužitelja prema tuženoj zbog toga što ga je prijavila nadležnim inspekcijama zbog opetovanog kršenja prava radnika. Tužena da je odmah nakon što je dala otkaz prijavila tužitelja Državnom inspektoratu, dok je predmetna tužba uslijedila odmah nakon što je Državni inspektorat započeo sa svojim postupanjem. Stoga, predlaže se tužbeni zahtjev tužitelja odbiti u cijelosti te da se tužitelju naloži plaćanje parničnih troškova ovog postupka uvećanih za zakonsku zateznu kamatu od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

3. U dokaznom postupku sud je pregledao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 1. siječnja 2023., Izvanredni otkaz ugovora o radu od 1. srpnja 2025., jednostrane raskide ugovora o pružanju knjigovodstvenih usluga od 2. srpnja 2025., priložene račune (list spisa 11-19), obrazac eM-1P Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, izvadak iz sudskog registra od 4. studenog 2025., dopis Državnog inspektorata, Područni ured Split od 24. studenog 2025., evidencija rada i platne liste, spis Državnog inspektorata, Područni ured Split, Klasa: UP/I-116-02/25-01/465, dopis HZMO-a Split od 30. ožujka 2024., te izveo dokaz saslušanjem parničnih stranaka.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

5. Među strankama nije sporno:

- da je tužiteljica sa tuženikom zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme dana 1. siječnja 2023., za radno mjesto knjigovođe,
- da je tužiteljica dana 1. srpnja 2025., Odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju otkazala gore navedeni ugovor,
- da je tužiteljica predstavkom Državnom inspektoratu, Područni ured Split, prijavila tuženika ukazujući na nepravilnosti u poslovanju, temeljem čega da je obavljen inspekcijski nadzor,
- da tužiteljica u svojoj odluci o izvanrednom otkazu kao razlog navodi višestruko narušeno povjerenje te da njena prava neće biti ispoštovana i da će biti zakinuta, a da je čekaju i druge poslovne prilike.

Kao sporno ostalo je za raspraviti da li je Odluka tužiteljice o izvanrednom otkazu ugovora o radu zakonita i da li je tužiteljica svojim postupanjem uzrokovala tužitelju štetu u zatraženom iznosu od 1.545,00 eura.

6. U svom iskazu na ročištu od 6. srpnja 2026. zz tužitelja navodi da je on nekih 3-4 godine direktor tužitelja, a tužena da je radila kod njih neke 2 ipo godine. Prvo da je došla kao pripravnica sa Zavoda za zapošljavanje i da je radila na određeno vrijeme, a nakon toga da je zaključen ugovor na neodređeno vrijeme koji da je sačinjen u pisanom obliku i koji je primjerak dobila i tužena. Što se tiče inspekcijskog nalaza vezano za utvrđenje da nije bilo pisanog ugovora o radu za tuženu mogu reći da se to odnosi samo na 1. srpnja 2025. Naime, na dan kada je tužena dala izvanredni otkaz obzirom da je on svojom omaškom tuženu odjavio 30. lipnja umjesto 1. srpnja tako da sve povrede koje je inspekcija utvrdila odnose se isključivo na dan 1. srpnja 2025. Navodi

da je pokušao to ispraviti naknadno međutim kako se tužena odmah zaposlila kod novog poslodavca da to više nije bilo moguće. Inače, navodi kako je tužena korektno radila i uredno izvršavala svoje obveze međutim u lipnju mjesecu 2025. da je počela unositi negativnu atmosferu na način da je često komentirala kako je posao pretežak, zahtjevan te da je on 10. lipnja pozvao na razgovor i ukazao da prestane sa tim negativnim komentarima. Ona da je njega saslušala i to primila na znanje i prestala razgovarati s njima u uredu. Nedugo nakon toga da je zatražila tjedan dana godišnjeg odmora nakon kojeg se vratila 1. srpnja 2025. i uručila mu izvanredni otkaz ugovora o radu. On da je pretpostavljao da će ona dati otkaz i da se ona ne osjeća ugodno radeći sa njima, međutim smatrao je da bi bilo korektno da je dala redovni otkaz ugovora o radu na način da odradi otkazni rok od mjesec dana u kojem bi on imao dovoljno vremena zatražiti zamjenu, te da je ovako sav njezin posao pao na njega odnosno sve klijente koje je ona vodila da je preuzeo on, nekih 15ak, te da je morao otkazati 3 klijenta te smatra da je pretrpio i financijsku štetu. Obzirom da se radi o specifičnim poslovima knjigovodstva da je on tek u 10. mjesecu 2025. uspio naći osobu koja je adekvatna za obavljanje tih poslova. Dakle, po njegovoj procjeni tužena da je trebala dati redovni otkaz ugovora o radu jer da za izvanredni otkaz nije bilo zakonske osnove.

7. U svom iskazu na ročištu od 6. srpnja 2026. tužena navodi da se zaposlila kod tužitelja u 2. mjesecu 2022. i to ne kao pripravnik jer da je već imala radnog staža u struci, tako da je na određeno radila do kraja 2022. godine, a nakon toga da je zaključila ugovor na neodređeno vrijeme. Želi napomenuti da je ona djelatnica koja radi i šuti i da nije točno da je unosila negativnu energiju već upravo obrnuto kolegica koje je radila sa njom da je imala običaj svakodnevno unositi negativnu energiju i komentirati da joj je teško i sl. na što je ona nekad reagirala svojom konstatacijom. Tužena navodi da je dobila pisani ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Što se tiče korištenja godišnjeg odmora točno je da im se u pravilu izlazilo u susret, međutim da su koristili samo po tjedan dana i to iza obračuna plaća i pdv-a, zbog potreba posla. Ona da je imala nekih 20-ak klijenata i to su bili mahom stari klijenti koji su imali takve ugovore da se cijena usluga nije mogla mijenjati, dok su kolegica i zz tužitelja imali nove klijente, kojima su sklapali ugovore po novim i većim cijenama. Što se tiče razgovora iz lipnja mjeseca kada ju je zz tužitelja pozvao da je istakao, a kako je i sam naveo u svom iskazu, da unosi negativnu energiju te da je bilo govora o tome da njezin rad nije dostatan za troškove njezine plaće te da bi trebala povećati broj klijenata. U tom razgovoru ona da je pristala da uzme još jednog klijenta da vidi kako će to funkcionirati da bi joj taj dan tužitelj dao još jednog klijenta. U svakom slučaju ona da je u tom razgovoru zaključila da zz tužitelja nije zadovoljan njezinim radom. Nakon tog razgovora ona da je zadnji tjedan lipnja uzela godišnji odmor, te kada se vratila da je zatekla je gospođu, uz zz tužitelja i djelatnicu Matošević, koja je tu inače dolazila na edukaciju. Na upit je li tužena taj dan došla s namjerom da da otkaz, navodi da je tu odluku donijela na pauzi kad je zamijetila da joj je isplaćena manja plaća za lipanj mjesec koja se inače isplaćivala dio na ruke dio na račun, te kada se vratila u ured da je istipkala izvanredni otkaz, jer da je pretpostavljala da joj zz tužitelja neće isplatiti punu plaću za lipanj 2025. Kada je gospođa koja je tu bila na edukaciji otišla iz ureda zz tužitelja da joj se obratio i rekao da joj neće isplatiti ostatak plaće, onda da su nastavili razgovarati da bi joj zz tužitelja u jednom trenutku rekao "ja te želim potaknuti da odeš sama", te je nakon toga i predala odluku o izvanrednom otkazu. Navodi da je taj razgovor išao u drugom smjeru obzirom da je ona tu odluku donijela u afektu nezadovoljna, da bi sigurno odustala od toga. Napominje da je njezina plaća svaki mjesec bila ista dok je za taj mjesec lipanj bila umanjena za cca 400,00 eura. Što se tiče firmi koje je tužitelj otkazao navodno zbog njezinog odlaska da želi pojasniti da je

za firmu Nixtio d.o.o., bilo puno manje posla, ali isti klijent da nije bio drag za tužitelja. Što se tiče Instalacija Vrbatović klijent da je i dosta toga sam dostavljao i surađivao pa nije bilo teško voditi knjigovodstvo za tu firmu, što se tiče firme Ritmo Bubbles d.o.o., navodi da to nije bio njezin klijent već od kolegice te da je vjerojatno to bio način da se i njega riješi. Inače za ove prve dvije firme da je bilo ukupno 10 sati rada i to za Nixtio 2 sata i za Instalacije Vrbatović 8 sati po njenoj procjeni. Na pitanje da li se odmah zaposlila nakon davanja izvanrednog otkaza, napominje da je fiktivno bila prijavljena od 1. srpnja do 27. srpnja 2025., da bi se 28. srpnja zaposlila u Inter nos d.o.o.

8. Analizom i ocjenom cjelokupnog dokaznog postupka, svih dokaza zajedno i svakog dokaza zasebno sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/93, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13 – u daljnjem tekstu ZPP), tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

9. Prema čl. 116. st. 1. ZR, poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć. Prema stavku 2. toga članka, ugovor o radu može se izvanredno otkazati samo u roku od petnaest dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji.

10. Tužitelj osnovano osporava osobito tešku povredu radne obveze te opravdan i osnovan razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu ističući da za to nisu postojali zakonski razlozi. Naime razlozi tužene koje ona pojašnjava u svom iskazu i to: verbalni sukob sa z.z. tužiteljem prije godišnjeg odmora, pretpostavka da tužitelj nije zadovoljan njenim radom, da joj isplaćena manja plaća za lipanj, te njena odluka o izvanrednom otkazu na pauzi po povratku na rad sa godišnjeg odmora koji je i otpikala na radnom mjestu, nisu zakonom osnovani za izvanredni otkaz ugovora o radu. Tužena je zbog navedenih razloga te prvenstveno osobnog nezadovoljstva trebala dati redovni otkaz ugovora radu kod kojeg postoji obveza radnika da ispoštuje ugovoreni otkazni rok što tužiteljica nije uradila. Radnik može izvanredno otkazati ugovor o radu, ako i poslodavac, zbog teške povrede ugovorne obveze kao što je primjerice neisplata plaća uzastopno tri mjeseca ali ne i za razloge koje navodi tužena. Nadalje indikativno je što je tužiteljica potvrdila i u svom iskazu da je nakon otkaza kontaktirala klijente tužitelja ističući kako je razmišljala da sama otvori vlastiti posao, što je zasigurno ima obilježje povrede zakonske zabrane utakmice, dakle riječ je o nelojalnom postupanju tužene kao radnika prema poslodavcu. Obraćanje tužene nadležnim tijelima koji je doveo do nadzora poslovanje tužitelja te povrede koje su utvrđene također ne opravdavaju izvanredni otkaz ugovora o radu tužene. Slijedom navedenog valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao pod toč. I. izreke ove presude.

11. Odredbom čl. 114. st.3. ZR-a propisano je da stranka ugovora o radu u slučaju izvanrednog otkaza ugovora o radu ima pravo od stranke koja je kriva za otkaz zahtijevati naknadu štete zbog neizvršenja ugovorom o radu preuzetih obveza. U tom slučaju morala bi postojati štetna radnja tuženika koja bi se sastojala u povredi obveze iz ugovora o radu a onda i uzročna veza između te povrede i odluke i posljedično tome šteta koja je eventualno nastala. U konkretnom slučaju šteta koju bi eventualno imao tužitelj su povećani troškovi rada za mjesec dana koliki je bio otkazni rok koji tužena nije odradila u slučaju da je morao zaposliti hitno nekoga i više ga platiti i sl. Međutim šteta koju tužitelj obrazlaže, a koja se sastoji u jednostrano raskinutim ugovorima koje je on raskinuo jer nije mogao "odraditi" daljnja 3 klijenta, po ocjeni ovog suda nije trebala nastati i nije u uzročno posljedičnoj vezi sa predmetnim otkazom. Tužitelj nije

dokazao da mu je ta šteta nastala posljedično u slučaju da su njemu klijenti zbog neizvršavanja posla u određenim rokovima otkazali ugovore, već je on sam inicirao otkaze ugovore jer je taj posao pao na njega. Stoga tužitelj nije dokazao da je pozadina tih jednostranih raskida ugovora izvanredni otkaz tužene kao ni nastalu štetu jer je on sam svojim ponašanjem prouzrokovao zatraženu štetu. Slijedom navedenog valjalo je odbiti tužbeni zahtjev za naknadom štete te odlučiti kao pod toč. II. izreke ove presude. 12. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. i 155.g Zakona o parničnom postupku, ovaj sud smatra da su stranke podjednako uspjele u ovoj parnici i da svaka stranka treba da snosi svoj parnični trošak.

U Splitu, 1. listopada 2026.

Sudac

Jelena Kvarantan Karuza

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke može se izjaviti žalba Županijskom sudu u Splitu. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste.

Broj zapisa: **9-3088d-fbca8**

Kontrolni broj: **0d4b3-c0c0f-7b180**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.